

Formanden:

Fru Grethe Philip har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til tællerrækken.

Grethe Philip (RV):

Jeg har forstået det sådan, at i basisåret har de unge EFG-elever en kombineret egentlig skolegang og en værkstedsundervisning, men sådan at de ikke er ude i erhvervslivet og først i de senere år kommer ud i praktikpladser. Hvis denne opfattelse er forkert, beder jeg om at blive korrigeret.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg begynde med at sige, at jeg ikke på nogen måde skal blande mig i diskussionen mellem venstres, regeringens og de øvrige aftalepartiers opfattelse af, hvor stor afstanden mellem dem var om det, de har drøftet. Jeg skal blot sige, at vi finder, at besparelserne ikke hos nogen af dem er store nok. Hr. Christophersen taler om, at septemberforliget ikke er skyld i det store underskud på det finanslovsforslag, vi nu har til drøftelse. Ja, jeg er da klar over, at det ikke er det alene, der var mange ting i øvrigt, og jeg er da også ganske klar over, at han har ret, når han siger, at indtægterne i denne periode med mindre beskæftigelse vokser langsommere, og udgifterne stiger hurtigere. Men alt det kunne man vel også stort set have taget højde for i september, da man kom med sine udtalelser derom. En ting er i hvert fald ganske givet — det sagde hr. Christophersen jo også selv her — og det er, at septemberforliget tegner sig for udgifter på 2-3 mia kr. Det var bl. a. det, vi dengang sagde det ikke skulle, hvis vi skulle have været med, vi ville ikke støtte, at der skulle være tilskud, men vi ville sørge for, at der i stedet for kom det, som jeg talte om i mit første indlæg, nemlig en langsigtet plan, der kunne sætte skub i erhvervslivet på ny.

I spørgsmålet om besparelser over for indkomstskattelettelse, som hr. Christophersen nævnte det, er det klart, at vi må have tilstrækkelige besparelser for at kunne komme igennem med de indkomstskattelettelse, som hr. Christophersen i hver fald, forstår jeg, stadig regner med vi skal have igennem, og som jeg forstår også forskellige af regeringens ministre udtaler sig om på

forskellig måde, for slet ikke at tale om hr. Auken, der siger, at der ikke skal ske nogen lettelse i skattetrykket.

Nu vel, det mener vi altså at der skal, og derfor mener vi også, at besparelserne skal være af en anden karakter end det, der er tale om her. Vi har prøvet på at give det udtryk i det forslag, vi har stillet til ændring af budgetreguleringskontoen. Der er sagt mange ting i dag derom. Finansministeren nævnte, at vi havde sparevilje, men ikke så stor evne, og hr. Honoré sagde noget i samme retning. Andre har talt om, at det var et slag på tasken, og i øvrigt burde alt i denne verden være helt anderledes, er der også blevet sagt. Endelig er det fra VS' side blevet sagt, at det, vi er kommet med, var kujonagtigt.

Vi kan ikke lade dette sidde på os, for der er ikke tale om nogen af de dele. Der er tale om, at vi kommer med et forslag til ændring, der er udtryk for en holdning til en lang række punkter, som vi har samlet under ét forslag. Om en budgetreguleringskonto er opført med minus 310 mill. kr., som det var i det oprindelige forslag til finanslov, eller den er udtryk for vores små 4 mia kr., kan vel ikke i sig selv være udtryk for en forskel. Vi mener, det havde været naturligt at gøre det på denne måde, fordi vi, på samme måde som man fra anden side må mene det, heller ikke mener, at budgettet ligger mere fast, end at der fra det ene forhold til det andet kan ske overførsel inden for de rammer, der nu engang er sat.

Jeg skal da i den forbindelse takke for, at venstres ordfører sagde, der var mange ting af det, vi er kommet med, der kunne overvejes. Vi håber på, det også kan blive tilfældet, og i hvert fald må vi have lov til at komme med disse forslag, der giver udtryk for én eneste ting, nemlig at der er en forskellig opfattelse hos os og hos de øvrige partier af, hvor meget der egentlig bør og kan spares, for at vi skal søge at komme igennem med disse ting.

Jeg kunne have haft lyst til at gennemgå enkelte ting af det, vi er kommet med, og spørge, om der er nogen, der har noget imod, i den periode vi er i nu, at man tilbyder nogle, at de kan gå på førtidspension. Er det ikke naturligt at overveje, at støtten til dem, der uddanner sig, bliver som lån med